

for dette Ordskifte, nemlig Rustningerne, deres Størrelse, deres Nødvendighed og endelig deres Hensigt; men, naar man har forsvaret dem med den Klogskab, der kunde ligge i den bevæbnede Neutralitet, saa skal jeg blot som Historiker bemærke, at for Danmark har den bevæbnede Neutralitet baade i 1801 og 1807 ikke alene været forstræffelig kostbar, men har ogsaa ført til de største Uheld, der have rammet Danmark i dette Aarhundrede. Hvorvidt det nu ifjor, under de da bestaaende Forhold, skulde være klogt af Regjeringen at ruste til en bevæbnet Neutralitet — og da navnlig, som den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds syntes meest passende, tilføes, hvor man havde den engelske og franske Flaade til at maale sig med, hvis man vilde forsvare Neutraliteten —, da maa jeg mene, at det afgjør sig selv. — Naar fremdeles saavel den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds som Medlemmet for Horsens (Tutein) have erklæret, at det i højeste Maade var utiladeligt, naar man ikke havde de allerklarreste Beviser derfor, at tale om, at Rustningerne ikke sigtede saameget, enten imod Østen eller Vesten — som mod vor Frihed her hjemme, da veed jeg ikke rettere, end at det afgaaede Ministerium selv har sagt, at det rustede af to Grunde, deels for i fornødent Fald at kunne forsvare Neutraliteten, og deels for det indre Polities Skyld. Jeg troer, at dette er de Udtryk, det aftraadte Ministerium har brugt, og nu maa jeg spørge, hvad det var for et indre Politie, der behøvedes at ruste for? (En Stemme: Det var ikke det indre Politie!) Ja, det er det Samme, det kan dog ikke antages, at Ministeriet vilde sende Politiebetsjente ud i Østersøen, for at holde Styr paa den engelske og franske Flaade, og jeg skulde tage meget feil, om det ikke var af Hensyn til den indre Rolighed (Flere Stemmer: Nei!), ja saa har jeg taget feil, saa maa jeg have læst imellem Linjerne. Vistnok er det imidlertid, at der var ikke den allermindste Grund, dersom der ikke var Grund nok i de ydre Forhold, medmindre Ministeriet havde ifinde at fuldkaste Friheden og Forsatningen; thi som det danske Folk jo ellers er bekendt for sin Rolighed, saa var det jo ogsaa klart nok, at der ikke var en Finger,

der rørte sig imod Ministeriet. Jeg har saaledes i alt det, der er fremsført, ikke hørt et eneste Ord, der skulde kunne bevæge til at bevillige det Allermindste af disse Overskridelser; thi naar man siger, at Rigsdagen dog havde erkendt Principet, idet den havde tilstået 200,000 Rb. til Rustninger, da er det jo langt fra, at deri ligger nogen Erkendelse af, at der skulde finde en Rustning Sted til at forsvare Neutraliteten, men vistnok er det klart deraf, at Ministeriet paa ingen Maade kan undskyldes sig med, at det var særligt her i Rigsdagen at andrage paa Summer til Udrustning, forsaavidt saadant kunde røbe dens Hensigter for Udlandet, thi ligesaagodt som det androg paa 200,000 Rb., saa kunde det have andraget paa en Million, thi, idet det sagde, at de 200,000 Rb. maatte bevilges for den Mulighed, Danmark kunde komme i at maatte forsvare sig, saa havde det jo sagt Alt, hvad det behøvede at sige, og hvad det vilde have sagt, dersom det havde forlangt en Million.

Rimestad: Der blev af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) lagt særdeles Vægt paa det Udtryk „stor Udrustning“, som jeg havde brugt i Forbindelse med det Ord „Princip“. Det kan nu gjerne være, at Udtrykket „stor Udrustning“ var mindre heldigt valgt; men jeg troer dog meget godt at kunne forsvare den Mening, jeg havde, om jeg end i det Dieblik var uheldig i at udtrykke mig. Sagen er nemlig den, at det var gjort gjældende fra flere Sider, at vi nødvendig maatte ruste os, thi Politie maatte vi have, naar de fremmede Flaader kom i vore Farvande; men jeg tillod mig allerede i Udvalget at gøre opmærksom paa, at det var en suurrig Tale om et Politie, som ikke kunde bruge Magten. Nu meente jeg, at Forskjellen mellem de Rustninger, man burde gjøre, naar man gik over paa d'Herrers Parti, og de Rustninger, som ere gjorte, var, at den ene Slags hørte, om jeg saa maa sige, til Politirustninger, og den anden Slags hørte til Begrebet alvordige Udrustninger, som, om de end ikke kunde kaldes større i den Forstand, at man jo sagtens kan opstille større, dog altid mere falde under Kategorien af alvorlige Rustninger, saa-